Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Σπ. Παλούμπην. Τὸ ποίημά σας «Μοῖρας Προμήνυμα» καλὸ καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ:

Χλωμὸ φθινοπωριάτικο τρεμόγερνε τὸ δεῖλι
λουσμένο μὲς στὶς βραδυνές, καὶ πλέριες ὠμορφιές,
ὅταν σὲ πρωτογνώρισα ἀγαπημένη φίλη
θυμᾶσαι ;... Ὦ ! Τί ἀξέχαστες μὲς στὴ ζωὴ στιγμές !

Νοιώσαμε κάτι μέσα μας πούταν κλεισμένο χρόνους
νὰ ξεχειλίζῃ λεύτερο στὰ μάτια τῆς ψυχῆς
Ἀγαπηθήκαμε !... σκυφτὰ ἐχτίσαμε μὲ πόνους
τὸ βάθρο μιᾶς ἀπόμακρης γλυκειᾶς ἀπαντοχῆς.

Περνοῦν τὰ χρόνια... ἀκούραστα στοῦ πόνου μας τὰ μάρμαρα
καρτερικὰ διαβαίνουμε τὴ ζῆση ποὺ κυλᾶ
καὶ σὲ στιγμὲς τὰ μάτια μας βουρκώνει κάποιο δάκρυ
φερέλπιδο προμήνυμα μιᾶς Μοίρας πού... γελᾶ ..

Μ. Χαρόπουλον, Θεσ)νίκην. Ἀπὸ τὰ ποιήματά σας πιὸ καλὸ ὁπωσδήποτε τὸ «Κλέφταρα» καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ

Ἀπ' τῆς βασίλισσας Αὐγῆς
τὰ ξωτικὰ παλάτια
θὰ τἄχεις κλέψει, μάγισσα,
τὶ ὁλόφωτὰ σου μάτια.

Τὰ ρόδια ποὺ στολίζουνε
τὴν θεϊκὴ σου ὄψη
σὲ κάποιο κῆπο οὐράνιο
κρυφὰ θὰ τἄχεις κόψει.

Καὶ τῶν χεριῶν τὴν ἄφιαστη
λευκότη ἀπὸ τὰ κρίνα
θὰ πῆρες καὶ φαντάζουνε
κι' αὐτὰ καθὼς ἐκεῖνα...

Γιατὶ ξεχνᾶτε νὰ ἐμβάζετε δικαίωμα κρίσεως; Εὐάγγ. Τραντάλην, Πάτρας. Συνεχίζουμε καὶ σήμερα τὸ διήγημά σας. Ἰδοὺ...

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΠΑΛΑΝΚΑΡΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δ'.

Ἐπροχώρησε μέσα καὶ ἐκάθησε πλησίον τῆς Ἄννας, ἤτον ἕως 36 ἐτῶν ψηλὸς καὶ λιγνὸς μακρομούρης καὶ ἀπαίσιος ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πατέρας τῆς Ἄννας ἦτον ἄνθρωπος παράξενος ἐθεώρησε καλὸ νὰ ὁρραβωνιάσῃ τὴν κόρη του μὲ αὐτὸν καὶ ἡ Ἄννα δὲν τὸν ἤθελε διότι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτον ὅπως τὸν ἤθελε αὐτή.

Ὁ κ. Ἰωάννης Ρήγας τὸ ψιλὸ τὸ καπέλο εβγαλε καὶ τὸ ἐκρέμασε σὲν κρεμάστρα καὶ τῆς εἶπεν.

— Ἄννα ἀγάπημου, τώρα σὲ βλέπω πιὸ καλύτερα Ἐλᾶ ἡ Ἄννα ἔμεινε σιωπηλὴ καὶ τὸ πρόσωπο της τὸ εἶχε στιγμένο.

— Γιατὶ Ἄννα αὐτὴ ἡ σιωπὴ ;

— Ὄχι, καϋμένε κατήντησες ἀηδία, εἶπε ἐκείνη μ' ἕνα νευρικὸ ὕφος.

Ὁ κ. Ἰωάννης Ρήγας τότε τὴν κύτταξε μὲ ἔκπληξιν καὶ ἐνῶ τὴν κυττοῦσε ἀπὸ κάτω ἕως ἐπάνω καὶ τῆς εἶπε.

— Ἐγὼ Ἄννα εἶμαι ἀηδία ἐγώ ;

— Ναὶ σεῖς γιατὶ σᾶς κακοφίνηκε κύριε ;

Ὁ κ. Ρήγας ἄναψε ἕνα σιγαρέτο καὶ εὐγενῶς τὴν κύτταξε...

— Μὴν θυμόνετε τόσον εὔκολα διότι εἰσθε νέα καὶ θὰ γηράσετε γρήγορα τῆς εἶπε ἐκεῖνος.

Δὲν ἀπήντησε τίποτε ἡ Ἄννα ἀδιαφοροῦσα δι' ὅτι ἔλεγεν ὁ ἀρραβωνιαστικός της.

Ὁ κ. Ρήγας ἐξηκολούθησε.

— Λυποῦμαι γι' αὐτό.

— Ὄχι κύριε νὰ μὴ λυπῆστε δὲν ὑπάρχει λόγος τὸ καπέλλο σας καὶ...

— Τι καὶ, γιὰ πέστε μου...

— Ὄχ ! καϋμένα Γιάννη ἔχεις ὄρεξη γιὰ πολυλογία.

Τὴν κυτταξε προσεκτικὰ ὁ Ρήγας.

— Θὰ ἤθελα νὰ μάθω γιατὶ σήμερα μὲ κοιβεντιάζετε ἔτσι εἶπε ὁ κ. Ρήγας.

Ἡ Ἄννα σιωποῦσε.

Ὁ κ. Ρήγας τὴν κυττοῦσε μὲ ἀμφιβολία καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ πέρνῃ πολλὰ στὸν νοῦ του, ἕνεκεν τῆς ἐλευθερίας ποὺ εἶχε ἐκεῖ ἡ Ἄννα καὶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὴν πάῃ μαζύ του στὴν Ἀθήνα καὶ τῆς εἶπε.

— Ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω.

— Τώρα ὄμως ὄχι, καὶ ἐκαλωπίζετο διὰ νὰ βγῇ ἔξω.

Ὁ Ρήγας ἔλαβεν ὕφος φιλόφρων καὶ ἐμειδίασε.

— Γιατὶ εἶπεν ὁ Ρήγας.

— Γιατὶ ἔτσι.

Ὁ Ρήγας ἔσφιξε τόσον τὰ δόντια του ὥστε λίγο ἔλειψε ἀκόμα διὰ νὰ ἁκεβε τὰ χείλη του καὶ τῆς εἶπε

— Ἤθελα νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι φεύγομε ἀπόψε διὰ τὰς Ἀθήνας.

Ἐκείνη τὸν κοίταζε μὲ ὕφος ἄγριο καὶ τοῦ εἶπεν.

— Πῶς ;

— Φεύγομεν ἀπόψε ἑτοιμάσου.

Ἐκείνη τοῦ εἶπεν εἰρωνικῶς

— Μὰ ποῖος ;

Ἀπήντησε ἀτάραχος

— Ἐγὼ καὶ σύ.

Ἐκείνη ἔμεινε σιωπηλὴ μερικὰ λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ὅταν συνῆλθε τοῦ εἶπεν μὲ εὐγένειαν.

— Λυποῦμε ἀλλὰ θὰ πᾶτε μόνος σας στὴν Ἀθήνα καλὰ κάθομαι ἐδῶ.

— Γιατὶ ; ἠρώτησε ὁ κ. Ρήγας.

— Γιατὶ δὲν ἔχω ὄρεξιν γιὰ τὴν Ἀθήνα καλὰ εἶμαι ἐδῶ.

Τὴν ἐξήτασε μὲ διαπεραστικὸν βλέμα κατέβαλε προσπάθειαν νὰ κρύψῃ τὴν ἐκπληξί του κάτω ἀπὸ ἕνα εἰρωνικὸ μειδίαμα.

— Δὲν ἔχετε λοιπὸν ὄρεξι γιὰ τὰς Ἀθήνας ;

— Ὄχι.

— Μὰ πρέπει νὰ φύγωμε μαζὺ εἶνε ἀνάγκη.

— Δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ εἶπεν ἡ Ἄννα.

Ὁ Ρήγας ἐμειδίασε νευρικά

— Δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ ἐπειδὴ μὲ συνοδεύετε πάντοτε γιατὶ τὸν λόγον πρέπει καὶ τώρα νὰ μὲ ἀκολουθήσετε καὶ ἐξ ἄλλου ὑποχρεῶσθαι.

— Ἐγὼ ;

— Σεῖς μάλιστα.

— Ἐ! αὐτὴν τὴ φορὰ λοιπὸν μὴ μοῦ τὸ ζητήσετε.

— Γιὰ ποῖον λόγον ;

— Γιατὶ θὰ σᾶς τὸ ἀρνηθῶ ἀπήντησε ἠρέμως ἡ Ἄννα καὶ ἔβγαλε ὁ καπέλο της καὶ ἕτοιμη νὰ ἀναχωρήσῃ...

Ὁ Ρήγας ἀπὸ τὸν θυμόν του ἀτέπνεε βιαίως ;

— Καλὰ ἐφιθύρισεν, καὶ ἐπροσθέσεν εἰσθε ἀπολύτως, ἐλεύθερη τὸ ξεφτε ;

Ἡ Ἄννα τὸν ἠτένισεν ἀξιοπρεπῶς.

— Ἡ καλωσύνη σας εἶπεν.

Ὁ Ρήγας τὴν ἐκρατησεν μὲ μίαν γειρονομίαν ἐκάθησε καὶ ἐξηκολούθησε

— Λέτε ἡ καλωσύνη σας ! ἐν πάσῃ περιπτώσῃ αὐτὴ εἶνε ἡ συμφωνία μας ἐνῶ γίναμε ξένοι ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.

Ἡ Ἄννα τὸν ἐκύτταξεν χωρὶς νὰ πῇ λέξιν μὲ περιφρόνησιν.

Ἐκεῖνος ἔξηκο αὐθῆ

— Καίτοι ἔχω τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸν συχωρεμένο τὸν πατέρα σας διὰ νὰ ὑποτάσσεσθε στὰς διαταγάς μου ἀλλὰ ἐντούτοις ὅμως σᾶς φέρομαι πολὺ - πολὺ εὐγενικὰ καὶ ὡς εὐγενὴς κύριος.

— Τὴν ἐλευθερία ὅμως τὴν δική μου δὲν θὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ μοῦ τὴν ἀτονογρεύσῃ εἶπεν ἐκείνη.

Ὁ Ρήγας ἔγινεν ἀποτόμως νευρικός.

— Τὴν ἐλευθερία σας ἐ !

Ἡ Ἄννα εἶχε ὑπερισχύσῃ.

Τότε ὁ Ρήγας ἐγέμισε ἕνα ποτῆρι κρασὶ φρεσκία καὶ τὸ ἔπιε λίγο λίγο.

Ἡ Ἄννα τὸν κύτταξε μὲ θυμό.

— Μήπως πρόκειτσι νὰ βγῆτε καὶ σᾶς κρατῶ ; τὴν ἠρώτησε.

(Ἀκολουθεῖ)

Φετίχ, Ἐνταῦθα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ ἐνθουσιώδη σας λόγια. Τὸ ποίημά σας ὅμως ἔχει χαρακτῆρα πρωτοτύπου. Πρέπει νὰ ἐργασθῆτε πολὺ ἀκόμη καὶ νὰ μελετήσετε γιὰ νὰ γράψετε, μιὰ μέρα, καλοὺς στίχους. Ναυσικᾶ, Κηφισσίαν. Τὸ ποίημά σας θυμίζει ἕνα γνωστότατο καὶ λαϊκώτατο τραγοῦδι τοῦ παληοῦ κιροῦ. Μονάχα ἰδιοκοὶ στίχοι του εἶνε παραλαγμένοι. Πάν. Σπανόν, Πειραιά. Τὸ διήγημά σας ἀνεπιτυχές. Παναγιώτην Β. Χ. Τὸ ποίημά σας ὑστερεῖ στιχουργικῶς. Ἔχει πολλὲς χασμωδίες Ἐπίσης καὶ τὸ θέμα του κοινόν. Γεώργιον Βάρβογλην, Ἐνταῦθα. Ἂν θέλετε στείλτε μας τὸ ἴδιο τὸ βιβλίο ἡ γράφτε μας ποιός εἶνε ὁ συλλέκτης τῶν τραγουδιῶν. Δ. Α. Μήτσον, Κέρκυρα. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν σᾶς ἀπαντήσαμε, ἐκτὸς ἐπειδὴ ἴσως χάθηκε ἡ ἐπιστολή σας στὸ ταχυδρομεῖον. Εὐάγγελον Πανάγου, Πειραιά. Ἔσεῖς, χωρὶς ἄλλο, ἔχετε ποιητικὸ τάλαντο. Μὰ παθαίνετε ἐκεῖνο ποὺ παθαίνουν ὅλοι οἱ νέοι ὅταν ἀρχίζουν νὰ γράφουν στίχους ἀντὶ ν' ἀφήσετε τὴν ἐμπνευση νὰρθῇ μονάχη της, κάθεστε καὶ γράφετε χωρὶς νὰ ἔχετε κεφὶ τὰ ἔμπνευσι. Καὶ ἔτσι, γράφετε πράγματα κοινά, τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ εἶνε τεχνικῶς ἄψογα, δὲν εἶνε ὅμως ποιήματα.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

ΑΘΗΝΑΙ : *Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31*

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : *Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26*